

Ši istorija yra apie meškėną, vardu Mikas, ir apie tai, kaip dėl vienos keistos dienos įvykių jo BLOGAS elgesys virto į GERĄ.

Mikas elgėsi ne šiaip blogai, jis elgėsi siaubingai!

Meškėnas niekada nesakydavo „prašom“.

Jis niekada neištardavo „ačiū“.

Jam nė į galvą nešaudavo padėti kitiems.

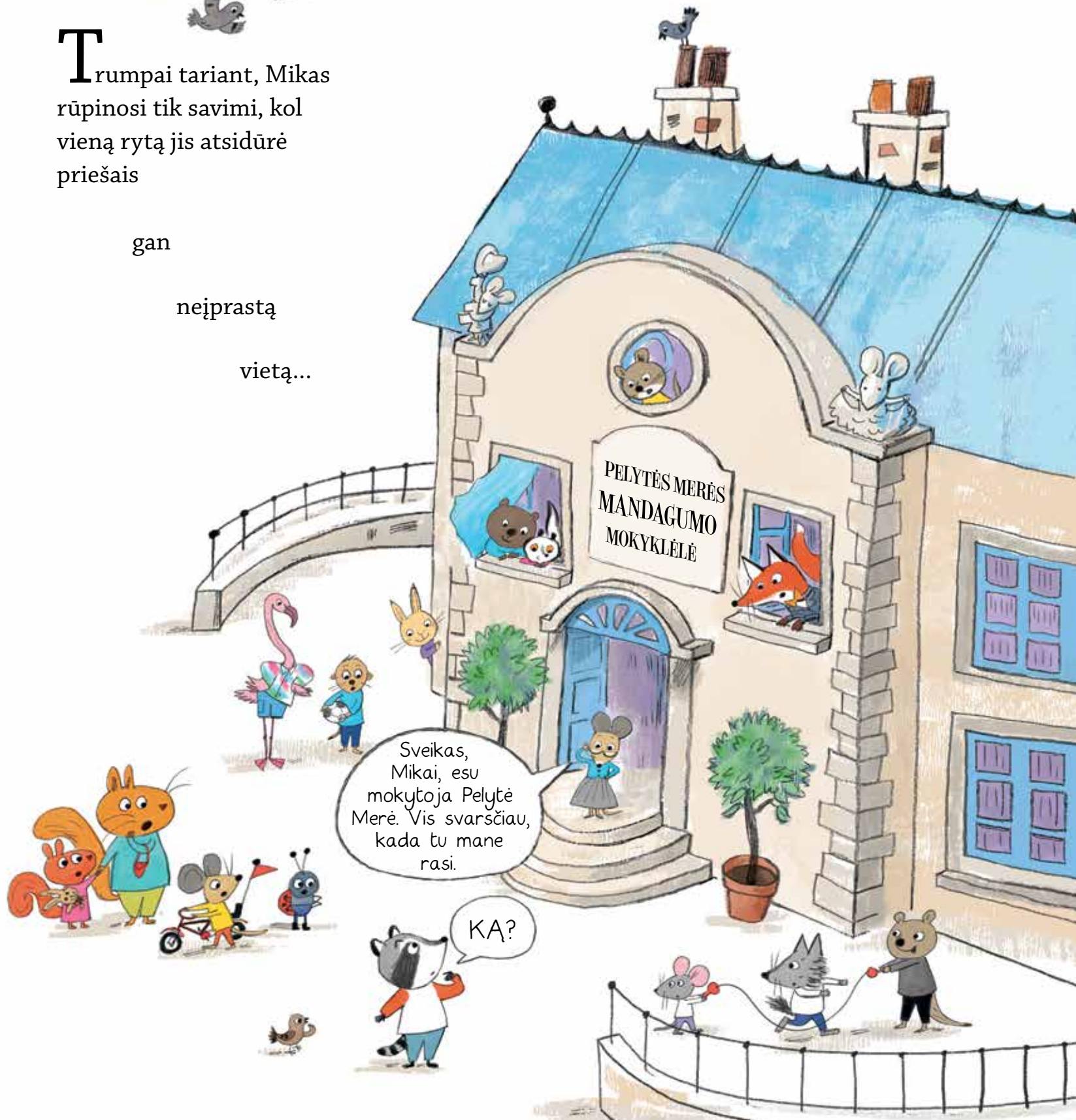
Jis niekada nesivargindavo atsiprašyti.

T rumpai tariant, Mikas rūpinosi tik savimi, kol vieną rytą jis atsidūrė priešais

gan

neįprastą

vietą...

Pelytė Merė nusivedė Miką į savo mokyklą.
 – Būk geras, ateik pas mus mokytis, – pakvietė Pelytė Merė. – Netrukus sužinosi, kaip gražus elgesys pakeičia mūsų gyvenimą.

Tą akimirką pasirodė du smarkuoliai bebrukai. Berdami mandagius žodžiais, jie brovėsi laiptais žemyn, norėdami pasisveikinti su mokytoja Pelyte Mere.

– Mandagus elgesys nėra vien gražūs žodžiai, – paaikškino Pelytė Merė. – Tai ir rūpestis dėl kitų.

